

REGULAMENTUL (CEE) NR. 1107/70 AL CONSILIULUI
din 4 iunie 1970

**privind acordarea ajutoarelor de stat pentru transportul feroviar, rutier și pe căi
navigabile interioare**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 75, 77 și 94,

având în vedere Decizia Consiliului din 13 mai 1965¹ de armonizare a anumitor dispoziții care aduc atingere concurenței în transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare, în special articolul 9,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social³,

întrucât eliminarea decalajelor care pot să denatureze condițiile concurenței pe piața transporturilor constituie un obiectiv esențial al politicii comune de transport;

întrucât, în acest scop, ar trebui să se stabilească anumite norme privind acordarea ajutoarelor pentru transportul feroviar, rutier și pe căile navigabile interioare, în măsura în care aceste ajutoare sunt specifice pentru activitățile din aceste sectoare;

întrucât articolul 77 stabilește că ajutoarele sunt compatibile cu Tratatul dacă răspund nevoilor de coordonare a transporturilor sau dacă reprezintă rambursarea anumitor obligații inerente conceptului de serviciu public;

întrucât Regulamentele (CEE) nr. 1192/69 și (CEE) nr. 1191/69 ale Consiliului⁴ din 26 iunie 1969 stabilesc norme și proceduri comune pentru compensările financiare care decurg din standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare și pentru compensarea sarcinilor financiare care rezultă din obligațiile de serviciu public în transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare;

întrucât, în consecință, este necesar să se specifice cazurile și împrejurările în care Statele Membre pot să întreprindă măsuri de coordonare sau să impună obligații inerente conceptului de serviciu public, care presupun acordarea, conform articolului 77 din Tratat, de ajutoare care nu intră sub incidența regulamentelor menționate anterior;

întrucât, în temeiul articolului 8 din Decizia Consiliului din 13 mai 1965, plățile efectuate de stat sau de autoritățile publice întreprinderilor feroviare trebuie să facă obiectul normelor comunitare; întrucât, dat fiind faptul că armonizarea prevăzută la articolul 8 menționat

¹ JO 88, 24.05.1965, pag. 1500/65.

² JO 103, 02.06.1967, pag. 2050/67.

³ JO 178, 02.08.1967, pag. 18.

⁴ JO L 156, 28.06.1969, pag. 1.

anterior nu s-a realizat încă, sumele plătite ar trebui exceptate de la dispozițiile prezentului Regulament care limitează competențele Statelor Membre de a întreprinde măsuri de coordonare sau de a impune obligații inerente conceptului de serviciu public care să implice acordarea de ajutoare în conformitate cu articolul 77 din Tratat;

întrucât, datorită naturii specifice a acestor plăți, este de dorit, în temeiul articolului 94 din Tratat, să se stabilească o procedură specială de informare a Comisiei în legătură cu astfel de plăți;

întrucât este de dorit ca anumite dispoziții din prezentul Regulament să nu se aplice măsurilor de punere în aplicare care sunt adoptate de un Stat Membru în cadrul unui sistem de asistență asupra cărora Comisia, în temeiul articolelor 77, 92 și 93 din Tratat, s-a pronunțat deja;

întrucât este de dorit, pentru a sprijini Comisia în examinarea ajutoarelor acordate în sectorul transporturilor, să se înființeze pe lângă Comisie un comitet consultativ format din experți desemnați de Statele Membre,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Art. 1

Prezentul Regulament se aplică ajutoarelor acordate în sectoarele transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare, în măsura în care aceste ajutoare sunt specifice activităților din aceste sectoare.

Art. 2

Articolele 92 și 94 din Tratat se aplică ajutoarelor acordate în domeniile transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare.

Art. 3

Fără a se aduce atingere dispozițiilor din Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind normele comune pentru standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare și din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea Statelor Membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare, Statele Membre nici nu adoptă măsuri de coordonare și nici nu impun obligații inerente conceptului de serviciu public care să presupună acordarea de ajutoare în temeiul articolului 77 din Tratat, cu excepția următoarelor cazuri sau împrejurări:

1. Privind coordonarea transporturilor:

a) în cazul în care ajutoarele acordate întreprinderilor feroviare care nu intră sub incidența Regulamentului (CEE) 1192/69 sunt destinate să compenseze sarcinile financiare suplimentare pe care aceste întreprinderi le suportă în comparație cu alte întreprinderi de transport care intră sub incidența uneia dintre pozițiile de standardizare enumerate în prezentul Regulament;

b) până la intrarea în vigoare a normelor comune privind alocarea costurilor de infrastructură, atunci când ajutorul este acordat întreprinderilor care trebuie să suporte

cheltuieli legate de infrastructura utilizată, în timp ce alte întreprinderi nu trebuie să suporte astfel de cheltuieli. În determinarea valorilor ajutoarelor astfel acordate, se ține cont de costurile de infrastructură pe care modurile de transport concurente nu trebuie să le suporte;

c) în cazul în care scopul ajutorului este să promoveze:

- fie cercetarea în domeniul sistemelor și al tehnologiilor de transport mai economice pentru comunitate în general;

sau

- pentru dezvoltarea sistemelor și a tehnologiilor de transport mai economice pentru comunitate în general.

Astfel de ajutoare se limitează la etapele de cercetare și dezvoltare și nu se pot extinde asupra exploatării comerciale a unor astfel de sisteme și tehnologii de transport;

d) până la intrarea în vigoare a normelor comunitare privind accesul la piața transporturilor, în cazul în care ajutoarele se acordă ca o măsură excepțională și temporară în scopul eliminării, în cadrul unui plan de reorganizare, a capacității excedentare care determină probleme structurale grave, răspunzând astfel mai eficient la cerințele pieței transporturilor.

(e) până la 31 decembrie 1997, în cazul în care ajutoarele se acordă ca măsură temporară și au scopul de a facilita dezvoltarea transportului combinat, aceste ajutoare trebuie să fie destinate pentru:

- investițiile în infrastructură

sau

- investițiile în echipamentele fixe sau mobile necesare pentru transbordare

sau

- investițiile în echipamentele de transport destinate în mod special transportului combinat și utilizate exclusiv în transportul combinat

sau

- cheltuielile de exploatare a serviciilor de transport combinat în tranzit prin Elveția sau statele din fosta Iugoslavie.

Comisia prezintă Consiliului un raport privind măsurile menționate anterior, la fiecare doi ani, furnizând detalii, *inter alia*, privind destinația ajutoarelor, cuantumul și impactul acestora asupra transportului combinat. Statele Membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea raportului.

Până la 31 decembrie 1997, Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri a Comisiei, decide în condițiile prevăzute în Tratat, cu privire la sistemele care se vor aplica ulterior și, dacă este cazul, la condițiile de reziliere a lor.

(modificări introduse de art. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3578/92 al Consiliului și art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 543/97 al Consiliului)

(f) până la 31 decembrie 1999, dacă ajutorul este acordat cu titlu temporar și dacă este prevăzut pentru a facilita dezvoltarea transportului pe căi navigabile interioare, acesta poate fi acordat sub una din următoarele forme:

- investiții în infrastructura terminalelor căilor navigabile interioare sau
- investiții în utilaje fixe și mobile de încărcare și descărcare.

Ajutorul acordat nu poate depăși 50% din valoarea totală a investiției.

Scopul ajutorului este dezvoltarea unor capacități noi sau suplimentare de transport pe căi navigabile interioare. Beneficiarii trebuie să respecte dispozițiile de aplicare stabilite de Statul Membru respectiv și răspund de realizarea efectivă a investițiilor.

La fiecare doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a măsurilor, indicând în special scopul ajutorului, quantumul și impactul acestuia asupra transportului pe căi navigabile interioare. Statele Membre pun la dispoziția Comisiei informațiile necesare în vederea elaborării raportului respectiv.

Până cel târziu la 31 iulie 1999, Consiliul decide, la propunerea Comisiei și în condițiile stabilite în Tratat, asupra măsurilor ulterioare sau, dacă este necesar, condițiile de încetare a acestora.”

(modificare introdusă de Regulamentul (CE) nr. 2255/96 al Consiliului)

2. Privind rambursarea anumitor obligații inerente conceptului de serviciu public:

până la intrarea în vigoare a normelor comunitare în materie, în cazul plăților făcute întreprinderilor de transport feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare pentru a compensa obligațiile de serviciu public impuse acestora de către stat sau de către autoritățile publice și care acoperă:

- fie obligații tarifare care nu intră sub incidența definiției de la articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69;

sau

- întreprinderi de transport sau activități cărora nu li se aplică acest Regulament.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor din articolul 75 alineatul (3) din Tratat, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate modifica listele de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Art. 4 - a fost eliminat prin efectul Regulamentului (CE) nr. 543/97 al Consiliului

Art. 5

1. Când informează Comisia, în conformitate cu articolul 93 alineatul (3) din Tratat, cu privire la orice planuri de acordare sau modificare a ajutoarelor, Statele Membre transmit Comisiei toate informațiile necesare pentru a stabili dacă aceste ajutoare sunt conforme cu dispozițiile din prezentul Regulament.

2. Ajutorul prevăzut la articolul 3 punctul 1 litera a) se exceptează de la procedura prevăzută la articolul 93 alineatul (3) din Tratat; acesta este comunicat Comisiei pe baze estimative la începutul fiecărui an și, ulterior, sub forma unui raport, după încheierea anului financiar.

(modificare introdusă de Regulamentul (CE) nr. 543/97 al Consiliului)

Art. 6

Un comitet consultativ se înființează pe lângă Comisie; acesta sprijină Comisia în examinarea ajutoarelor acordate transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare. Comitetul este prezidat de un reprezentat al Comisiei și este format din reprezentanți desemnați de fiecare Stat Membru. Comitetul consultativ se convoacă în ședință cu cel puțin zece zile în prealabil, iar convocarea include detalii cu privire la ordinea de zi. Această perioadă poate fi redusă în cazuri de urgență. Funcționarea comitetului este reglementată de articolul 83 din Tratat.

Comitetul poate să examineze și să dea un aviz cu privire la toate problemele legate de aplicarea prezentului regulament și referitor la alte dispoziții care reglementează acordarea ajutoarelor de stat în sectorul transporturilor.

Comitetul este informat asupra naturii și volumului ajutoarelor acordate întreprinderilor de transport și, în general, asupra tuturor detaliilor relevante cu privire la astfel de ajutoare, din momentul în care acestea sunt notificate Comisiei în conformitate cu dispozițiile prezentului Regulament.

Art. 7

Dispozițiile articolului 3 nu se aplică măsurilor adoptate de oricare Stat Membru pentru punerea în aplicare a unui sistem de ajutoare asupra căruia Comisia, în temeiul articolelor 77, 92 și 93 din Tratat, s-a pronunțat deja.

Art. 8

Prezentul Regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 1971.

Prezentul Regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate Statele Membre.

Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 130 din data 15.06.1970